

Dkt. David Bauer, Somo la Biblia la Kujifunza kwa Kufata.

Hotuba ya 1, Utangulizi, Kujifunza kwa Kufata Dhidi ya Kupunguza

© 2024 David Bauer na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. David Bauer akifundisha kuhusu Ujifunzaji wa Biblia kwa Kufata Neno. Huu ni kipindi cha 1, Utangulizi, Kufata Neno dhidi ya Kutoa Neno.

Jina langu ni David Bauer na ninataka kuwakaribisha katika fursa hii ya mafundisho inayozingatia Ujifunzaji wa Biblia kwa Kufata Neno. Nitatumia kanuni za Ujifunzaji wa Biblia kwa Kufata Neno katika kitabu cha Yakobo na labda pia kwa 1 Petro na kwa kiasi fulani katika kitabu cha Yuda pia.

Kama ninavyosema, jina langu ni David Bauer. Nimefundisha hapa katika Seminari ya Theolojia ya Asbury tangu 1984. Mimi ni mzaliwa wa Mansfield, Ohio.

Nilifanya kazi yangu ya shahada ya kwanza katika Chuo cha Spring Arbor, ambacho sasa ni Chuo Kikuu cha Spring Arbor huko Michigan. Nilifanya Shahada yangu ya Uzamili ya Uungu hapa katika Seminari ya Theolojia ya Asbury na Shahada yangu ya Uzamivu katika Masomo ya Biblia katika Seminari ya Theolojia ya Union huko Richmond, Virginia. Pia nilifanya masomo ya udaktari katika Seminari ya Theolojia ya Princeton.

Kama ninavyosema, nimekuwa nikifundisha Somo la Biblia la Kujifunza kwa Kufata Neno la Mungu hapa kwa zaidi ya miaka 30. Na nadhani itakuwa muhimu kuanza kwa kukupa ufahamu kuhusu Somo la Biblia la Kufuata Neno la Mungu ni nini. Somo la Biblia la Kufuata Neno la Mungu kwa kweli linahusisha harakati iliyoibuka mwishoni mwa karne ya 19.

Ilikuwa na uhusiano maalum, angalau mwanzoni, na kazi ya William Rainey Harper na Wilbert W. White. William Rainey Harper alikuwa profesa wa Kiebrania katika Chuo Kikuu cha Yale. Pia, kwa bahati mbaya, alikuwa rais mwanzilishi wa Chuo Kikuu cha Chicago.

Alikuwa msomi wa Biblia, msomi wa Agano la Kale, Mbatisti. Na bila shaka, alifundisha mwishoni mwa karne ya 19 wakati ambapo ukosoaji wa kihistoria, kama tunavyouita, yaani utafiti wa kina wa Biblia, ulikuwa unaanza kujitosheleza. Mojawapo ya sifa za utafiti wa kina wa Biblia wakati huo ilikuwa ni utambuzi wa vyanzo na kuzingatia vyanzo, vyanzo vilivyoandikwa, vilivyo nyuma ya maandishi ya Biblia yetu.

Na hivyo, wasomi wakati huo walikuwa na nia kubwa ya kujenga upya vyanzo vilivyoandikwa ambavyo waandishi wetu wa Biblia walitumia na kulenga mawazo yao si sana kwenye maandishi ya Biblia kama tulivyo nayo, bali kwenye vyanzo hivyo vya awali. Harper alikuwa na wasiwasi kwamba aina hii ya mwelekeo wa kihistoria, aina hii ya mwelekeo muhimu, iliondoa Biblia kutoka kanisani na haikumtayarisha mtu kuhudumu, hasa kuhubiri na kufundisha Biblia kanisani. Kwa namna fulani, ilihusisha kuigawanya Biblia katika vyanzo ambavyo watu hawakuwa navyo.

Pamoja na mafundisho yake ya mbinu hizi muhimu, Harper, katika kozi zake za Agano la Kale, pia alijumuisha kujifunza Biblia kama vile, Biblia kama tulivyo nayo, akiwatia moyo wanafunzi wake kusoma Biblia wenyewe katika vitabu vizima au sehemu kubwa za Biblia na kukutana na Biblia kwa njia hiyo. Aliona kwamba wanafunzi wake walikuwa na aina ya msisimko kuhusu ushiriki huu wa moja kwa moja na maandishi ya Biblia yenyewe ambayo hawakuwa nayo walipokuwa wakizungumzia au kusoma mbinu muhimu ambazo, kama ninavyosema, zilichambua maandishi, zikatenganisha maandishi kwa mujibu wa vyanzo hivi vya awali na kuzizingatia. Sasa, William Rainey Harper alikuwa akifundisha katika sehemu kadhaa wakati wa miaka hiyo, na mmoja wa wanafunzi wake alikuwa Wilbert W. White, ambaye alikuwa Mpresbiteri.

White alifurahi sana kuhusu kile Harper alikuwa akifanya kuhusu utafiti wa maandishi katika kile tunachokiita umbo lake la mwisho, maandishi kama tulivyo nayo, kama hati ya kitheolojia, ambayo inapaswa kusomwa moja kwa moja. Mkazo ungekuwa juu ya utafiti wa moja kwa moja wa maandishi kwa mtazamo wa malezi ya kiroho ya kibinafsi, vile vile, bila shaka, kama msingi wa kuhubiri na kufundisha Biblia ndani ya kanisa. Na hivyo, Harper na White waliungana pamoja hapa katika shughuli hii.

WW White aliendelea na akafanya Shahada ya Uzamivu (Ph.D.) huko Yale katika Semitiki, hasa kwa Kiebrania, na akafundisha katika seminari ya theolojia, seminari ya kimadhehebu, lakini hakuridhika kabisa na mtaala katika seminari aliyofundisha kwa sababu haukuzingatia sana kujifunza Biblia kama kanisa la maandiko matakatifu na haukuzingatia kusoma Biblia kama tunavyoiona katika umbo lake la mwisho, kama tunavyosema. Alianza kutoa mihadhara katika sehemu mbalimbali duniani. Kwa kweli, alisafiri hadi India na, akiwa amerudi Uingereza, aligundua kwamba watu katika tamaduni zingine, nchini India, kwa mfano, si wamishonari tu, bali pia wale watu kutoka India ambao waliwahudumia, walifurahi sana kuhusu masomo ambayo White alikuwa akifanya, ambayo yalilenga kuwatia moyo watu kusoma na kujifunza Biblia wenyewe, kuelewa Biblia wenyewe kama msingi wa malezi ya kiroho na huduma ndani ya kanisa.

White aliendelea kuanzisha seminari, ambayo iliitwa Seminari ya Biblia huko New York, ambayo ikawa kitovu cha utafiti wa Biblia kwa kufata neno kwa neno kote ulimwenguni. Hili lilienea sana katika karne ya 20. Utafiti wa Biblia kwa kufata neno kwa neno ulifundishwa katika maeneo kama vile Seminari ya Theolojia ya Union huko Virginia, Seminari ya Theolojia ya Princeton, Seminari ya Theolojia ya Fuller, Seminari

ya Theolojia ya Mennonite ya Mashariki, Seminari za Biblia za Mennonite Associated, Chuo Kikuu cha Azusa cha Pacific, na maeneo mengine mengi, si tu nchini Marekani bali pia duniani kote.

Sasa, watu wengi huhusisha kujifunza Biblia kwa kufata neno na usomaji wa Biblia wa kawaida. Katika nchi yangu, hapa Marekani, Kay Arthur na programu yake ya kujifunza Biblia kwa kufata neno ni maarufu sana, na hilo limeenea katika nchi zingine kote ulimwenguni pia. Kwa hivyo, kama ninavyosema, watu wengi hutambua kujifunza Biblia kwa kufata neno na aina ya usomaji wa Biblia wa kawaida.

Imekuwa na ufanisi mkubwa kwa njia hiyo. Lakini hiyo inaweza kusababisha, na hiyo imewafanya baadhi ya watu kufikiri kwamba kujifunza Biblia kwa njia ya kufata neno si jambo gumu sana, kwamba halina mengi ya kusema kwa wale wanaohusika katika huduma ya wakati wote au ya kitaaluma. Lakini sivyo ilivyo.

Mojawapo ya faida kubwa za kujifunza Biblia kwa kufuata neno ni kwamba si tu kwamba kunaweza kuwa na uhusiano mzuri na watu wa kawaida bali pia kuna aina ya ustadi unaoruhusu kuchangia kwa njia muhimu sana katika usomi na katika taaluma. Na hivyo, na bila shaka nilitaja seminari mbalimbali za kitheolojia, ikiwa ni pamoja na maeneo kama Princeton, ambapo kujifunza Biblia kwa kufuata neno kumefundishwa. Kumewashawishi baadhi ya wasomi wenye sifa na umuhimu wa kimataifa.

Kwa mfano, Brevard Childs, ambaye huenda ni mmoja wa wasomi wakubwa wa Agano la Kale, Agano la Kale katika karne ya 20, aliathiriwa sana na ujifunzaji wa Biblia kwa kufata neno, jambo ambalo alikiri. Kwa kweli, nilipokea barua miaka michache iliyopita kutoka kwa mwanafunzi wake wa mwisho. Mwanafunzi huyo wa mwisho alisema kwamba hata mwisho wa maisha yake, Childs alisisitiza kwamba wanafunzi wake wa udaktari wajue ujifunzaji wa Biblia kwa kufata neno na historia ya ujifunzaji wa Biblia kwa kufata neno kwa sababu alifikiri ulikuwa muhimu sana.

Kwa bahati mbaya, hilo lilichangia kile kinachoitwa mbinu ya Kijana ya kusoma Biblia. Lakini wasomi wengine pia, wakiwemo watu kama James Luther Mays na Patrick D. Miller, Patrick D. Miller alifundisha huko Princeton pia, wameathiriwa na mbinu ya kujifunza kwa kufata neno. Na kwa hivyo, nadhani utaona katika mawasilisho yetu hapa katika saa kadhaa zijazo kwamba kujifunza Biblia kwa kufata neno kuna aina fulani ya ukali wake.

Ni jambo la heshima kitaaluma na lenye uwajibikaji kitaaluma na lenye changamoto za kitaaluma kwa njia fulani. Na kwa kweli, utaona hapa kwamba tutazungumzia masuala ya kiufundi katika njia hiyo. Na tutakuwa makini sana katika uwasilishaji wetu wa njia ya kujifunza Biblia kwa njia ya kufata neno.

Ninakuhimiza, kama utangulizi wa mfululizo huu, uwe na Biblia yako na ufungue. Tutakuwa tukirejelea maandishi ya Biblia kila mara. Kwa kweli, nadhani utapata manufaa kusimamisha video au labda kurudi nyuma na kupitia baadhi ya video baada ya kuangalia vifungu ambavyo tutazungumzia hapa ndani ya uwasilishaji wa video yenyewe.

Nataka kutaja hapa, na nitataja tena, kwamba katika uwasilishaji wetu wa mbinu, ambayo kwa kweli, tunaiita njia ya kujifunza Biblia kwa kufuata neno, lakini kwa kweli ni njia ya kujifunza Biblia. Huu ni aina ya utangulizi wa hemeneutiki za kibiblia ili uweze kuona kwamba kile tunachofanya katika kujifunza Biblia kwa kufuata neno si tofauti kimantiki na kile kinachofanywa katika masomo ya Biblia, kile tunachokiita ufafanuzi wa kibiblia kote ulimwenguni. Hakuna jambo maalum tinalofanya katika kujifunza Biblia kwa kufuata neno ambalo ni la kipekee kabisa kwa kujifunza Biblia kwa kufuata neno lenyewe.

Mambo yote tunayofanya hufanywa na wafafanuzi kote ulimwenguni. Umuhimu wa kujifunza Biblia kwa kufata neno na upekee wake unahusiana na baadhi ya msisitizo wake, ambao tutazungumzia kwa muda mfupi tu, baadhi ya msisitizo wake, ukali wake wa mbinu. Hiyo ni kusema, inaakisi zaidi kimbinu kuliko ilivyo mara nyingi katika kujifunza Biblia au kwa ufafanuzi wa Biblia kwa ujumla.

Tunafikiria kwa undani zaidi, kwa undani zaidi kuhusu tunachofanya na kwa nini tunakifanya kwa mujibu wa mbinu. Pia, kwa mujibu wa upana wake, inajaribu kuwa pana kuhusu jinsi vipengele hivi vyote mbalimbali vya kujifunza Biblia vinavyowekwa pamoja katika aina ya programu, aina ya kifurushi ambacho watu wengi sana kwa miaka mingi sana duniani kote wameona kuwa cha msaada sana katika kujifunza kwao Biblia.

Kwa hivyo, tunaanza na ufafanuzi wa msingi wa mbinu ya kimbinu au mbinu ya kujifunza Biblia ya kimbinu kulingana na mbinu ya kujifunza kwa kufata neno. Ufafanuzi wa msingi wa utafiti huu wa Biblia wa kimbinu kulingana na mbinu ya kujifunza kwa kufata neno ni kwamba ni utaratibu wa hatua kwa hatua unaowezesha, moja, kugundua maana sahihi na maalum ya kihistoria ya maandishi ya Biblia. Hiyo ni, maana ambayo iliwasilishwa na mwandishi wa Biblia kwa hadhira yake ya awali.

Na pili, kuhusisha maana hii ya awali ya kihistoria na hali na matatizo ya kisasa. Hiyo ni kusema, kutumia maana hiyo ya awali ya kihistoria katika maisha yetu ya kihistoria, muktadha wetu wa kihistoria. Kwa kweli, aina ya ufafanuzi mdogo wa kujifunza Biblia kwa kufata neno ni kwamba ni mbinu kamili, ya jumla ambayo ina makusudi katika kuruhusu Biblia kuzungumza kwa masharti yake yenyewe, na kusababisha tafsiri na matumizi sahihi, sahihi, na yenye kupenya.

Sasa, nataka kuangazia kifungu kimoja hapo katika hatua hii, nacho ni kuruhusu Biblia kuzungumza kwa masharti yake yenyewe. Huu ni mmoja wa msisitizo wa mbinu ya kujifunza maandishi kwa kutumia neno moja. Ufasiri wa Biblia, kwa ujumla kwa wakati huu, huelekea kusisitiza aina ya, angalau baadhi ya vipengele au baadhi ya watendaji wa ufasiri wa Biblia, huwa wanasisitiza kile wanachokiita ufasiri wa tuhuma.

Acha nisimame hapa, kwa bahati mbaya, na niseme neno moja kuhusu neno hili, hermeneutics. Hermeneutics ni sayansi ya maana, sayansi ya maana. Kwa hivyo, haizuilwi na masomo ya Biblia pekee.

Kuna hemenetiki ya kifalsafa inayohusiana na, kama wasemavyo, sayansi ya maana. Lakini hemenetiki ya kibiblia, au hemenetiki inayotumika kwenye Biblia, inahusiana na kupata masuala yote yanayohusika katika kupata maana kutoka kwa maandishi ya kibiblia. Kwa hivyo, ili tu kukujulisha, tunapozungumzia hemenetiki, tunazungumzia kazi na mchakato wa kupata maana kutoka kwa maandishi ya kibiblia.

Lakini tukirudi kwenye kile nilichokuwa nikisema muda mfupi uliopita, wataalamu wengi leo, angalau katika ulimwengu wa Magharibi, ambao pia unaathiri sehemu zingine za ulimwengu, bila shaka, watazungumzia kuhusu hemenetiki ya tuhuma. Na kwa hilo, wanamaanisha kwamba wanapokuja kwenye maandishi ya Biblia, wanashuku maandishi na ujumbe wa maandishi kuwa ni ya kukandamiza, yasiyo ya haki, au hata ya vurugu. Kwa hivyo, wanashiriki katika aina ya hukumu ya maandishi, kutoa hukumu juu ya maandishi, na kutambua, tuseme, vurugu au ukandamizaji ndani ya maandishi ili, kwa maana fulani, kutumia maandishi dhidi yake yenyewe.

Sasa, katika mbinu yetu ya kujifunza Biblia kwa kufata neno, pia tuna aina ya tuhuma za kihermeneutiki. Lakini katika hali yetu, tuhuma hazielekezwi kwenye maandishi ya Biblia. Hatuna tuhuma sana kuhusu maandishi bali tunajitilia shaka sisi wenyewe.

Kuna aina ya kujishuku, aina ya kujikosoa ambayo ni muhimu kwa mbinu ya kushawishi. Hiyo ni kusema, tunashuku kwamba tunapokaribia maandishi, tuna mwelekeo wa kuleta mawazo yetu wenyewe na maana zetu wenyewe katika maandishi. Kwa maana fulani, hii labda si njia bora ya kuiweka, lakini inakamata wazo hilo, kwa maana fulani, maandishi ya Biblia yanahitaji kulindwa dhidi yetu, dhidi ya chuki zetu, upendeleo wetu, na dhana tunazoleta kwenye maandishi na kusoma ndani ya maandishi kisha tunazisoma tena.

Jambo linalotuhusu zaidi katika mbinu ya kufata neno ni kwamba tunaweza kuanguka katika aina ya usemi wa kutotoa sauti, tukitumia maandishi kama aina ya upuuzi kwetu kusema ujumbe wetu wenyewe kutoka humo. Kwa hivyo, ndiyo maana, kama ninavyosema, tunasisitiza kwamba ni makusudi kuruhusu Biblia kuzungumza kwa masharti yake, si kwa masharti yetu, tukisoma mawazo yetu wenyewe katika maandishi, lakini tukiruhusu maandishi kusema nasi neno lake

tofauti, ujumbe wake tofauti, ambao, kama tutakavyoona katika muda mfupi ujao, mara nyingi utapinga au angalau kupinga mawazo ambayo tunaweza kuyaleta kwenye maandishi. Sasa, ili kuendeleza hili kidogo, tunataka kuanza kwa kuzungumzia mawazo yanayofanya kazi ya kujifunza Biblia kwa kufuata neno.

Huu ni mfumo mpana wa jumla. Dhana ya kwanza tunayofanya kazi nayo ni kwamba tafsiri sahihi, mahususi, na inayopenya ya Biblia ni muhimu kwa huduma ya Kikristo na kwa kuwalea watu wa Mungu kwa ajili ya maisha na utume wake duniani. Sasa, hii inasisitiza kwamba Biblia ni muhimu kwa imani ya Kikristo, kila mmoja mmoja, kwetu sisi kama Wakristo binafsi, Biblia ndiyo jambo kuu, ni kitabu ambacho lazima tukijue vizuri zaidi kuliko kitabu kingine chochote, lakini pia kwa maisha ya ushirika wa kanisa, kwa mafundisho yake, mahubiri yake, kwa kila kipengele cha maisha ya kanisa, Biblia ni muhimu kabisa.

Kadiri tamaduni zinavyozidi kupotoka au kutokubaliana na Biblia, kwa maneno mengine, utamaduni unapozidi kuikubali Biblia, ndivyo ilivyo muhimu zaidi kwa kanisa kukubali Maandiko yake kama kiini na kinachojitambulisha. Unakumbuka katika sura ya 11 ya Matendo wakati injili inapofika Antiokia hatimaye, Luka anatuambia hapo kwamba ilikuwa Antiokia ambapo wanafunzi waliitwa Wakristo kwa mara ya kwanza. Sasa, hiyo ni kauli muhimu sana, kwa kweli, kwa sababu katika muktadha wa sura ya 11, tunasoma kwamba Antiokia ilikuwa kanisa la kwanza mchanganyiko, kanisa la kwanza ambalo halikuundwa tu na Wayahudi ambao walikuwa Wakristo au walioundwa na Mataifa ambao walikuwa Wakristo, lakini ilikuwa Wayahudi na Mataifa pamoja katika kanisa la Antiokia.

Lakini muhimu zaidi hapo katika sura ya 11 ya Matendo ni utambuzi kwamba Antiokia ilikuwa jumuiya ya watu wa mataifa mbalimbali. Na kwa hivyo, ulichonacho ni kwa mara ya kwanza kanisa likianzishwa katika mazingira ambayo yalitambua kwamba kanisa halikuwa dhehebu la Kiyahudi tu. Ilikuwa dini tofauti, kana kwamba ni aina tofauti ya imani.

Katika jumuiya hiyo ya watu wa mataifa mbalimbali, ilikuwa muhimu sana kwa Wakristo kujitambulisha ili wale walio katika mazingira hayo ya watu wa mataifa mbalimbali waweze kutambua maana ya kanisa kuwa Mkristo na maana ya watu hawa kujitambulisha kama Wakristo. Hawakuwa Wayahudi tu, tofauti ya Uyahudi. Haikuwa tu tofauti ya Uyahudi, bali ilikuwa imani tofauti ambayo ilihitaji kujitambulisha yenyewe na utambulisho wake katika mazingira tofauti sana.

Na ilikuwa katika muktadha huo, katika sura ya 11, ambapo wanafunzi kwa mara ya kwanza wanaitwa Wakristo, ndipo Luka pia anasisitiza kwamba kanisa lilikuwa kanisa lililofundishwa, kwamba kwa zaidi ya mwaka mmoja, kanisa lilifundishwa na Barnaba na Sauli wa Tarso ili umuhimu wa kanisa kufundishwa unatokana na umuhimu wa kanisa kuelewa utambulisho wake katika mazingira ya kigeni au tofauti na kuweza kuonyesha utambulisho wake na kuweka wazi ujumbe wake katika mazingira ya aina

hiyo. Kwa hivyo, kadiri utamaduni fulani unavyojua kidogo kuhusu Biblia, ndivyo unavyojua kidogo kuhusu Ukristo ni nini na maana ya kuwa Mkristo, na ndivyo ilivyo muhimu zaidi kwa kanisa kufundishwa, na hasa kufundishwa katika Maandiko yake. Mojawapo ya mambo makuu ambayo Maandiko hufanya ni kutufundisha kuhusu maana ya kuwa Mkristo na maana ya kuishi maisha ya Kikristo kwa undani wake katika mazingira ya kigeni.

Sasa maana yake hasa ni kwamba ni lazima tujitolee kufanya juhudi za kweli katika kuelewa ujumbe wa Maandiko. Ni lazima tujitahidi sana katika kuelewa ujumbe wa Maandiko. Hakuna juhudi kubwa sana kufanya hivyo.

Kwa namna fulani, hii ni sehemu ya kazi yetu muhimu kama Wakristo na hakika kama wahudumu Wakristo na kadhalika. Tunapokuja kwenye Biblia, tunakutana na Mungu kweli. Ni katika maandishi ya Biblia ndipo tunapopata ufunuo wa Mungu kwa watu wake na hatimaye kwa ulimwengu wake.

Lakini ufunuo wa Mungu si sawa na maneno yaliyo kwenye ukurasa. Maneno yaliyo kwenye ukurasa ni muhimu sana kwa ufunuo wa Mungu, lakini ufunuo wa Mungu kwa kweli ni ujumbe wa Maandiko unaokuja kupitia maneno yaliyo kwenye ukurasa. Na kwa hivyo, haitoshi tu kujua Biblia inasema nini.

Pia tunapaswa kujitolea kuelewa kikamilifu maana yake kwa sababu tunakutana na Mungu. Kwa namna fulani, tunakutana na Neno la Mungu kupitia mchakato wa kukutana na Mungu kupitia ujumbe ulio nyuma ya maneno ya maandishi na ambao tunapata kutoka kwa maneno ya maandishi. Sasa, hii ni kazi ngumu, bila shaka, kwa jambo moja, kwa sababu Biblia hutujia kutoka kwa wakati tofauti, tamaduni tofauti.

Tamaduni ambazo Biblia inatoka, bila shaka, hazipo popote leo. Kwa hivyo, kwa kweli, utafiti wowote wa Biblia ni wa kitamaduni. Na, bila shaka, zaidi ya hapo, Biblia ilikuwa kinyume cha tamaduni hapo awali.

Zaidi ya hayo, kile tulicho nacho katika Biblia, bila shaka, ni ufunuo wa kimungu au usio na kifani. Mawazo yenu si mawazo yangu, Mungu anatuambia kupitia Isaya 55. Anasema, kama vile mbingu zilivyo juu kuliko nchi, ndivyo mawazo yangu yalivyo juu kuliko mawazo yenu.

Kwa hivyo, kwa kadiri Biblia inavyohusisha ufunuo wa Mungu kwetu, kwa namna fulani ni vigumu si tu kwa sababu inatoka nyakati tofauti, tamaduni tofauti, na ilikuwa kinyume cha utamaduni mwanzoni, yaani, inapinga tamaduni zote za wanadamu, lakini ni ya kimungu. Ni ufunuo usio na kifani. Ni neno la Mungu lililo juu kuliko sisi.

Yote haya yanamaanisha kwamba kuelewa Biblia kikamilifu kunahusisha juhudi halisi. Si kazi rahisi. Sasa, bila shaka, tunahitaji kukumbuka ukweli, tunaposema hivi, kwamba kuna aina ya uelewa.

Calvin aliitaja kama uwazi wa Maandiko. Luther, uwazi wa Maandiko. Kuna aina ya uwazi katika Biblia ili mtu yeyote anayesoma Biblia, ambaye ana akili karibu ya kawaida, aweze kufikia imani kupitia kujifunza Biblia.

Lakini kuelewa Biblia kwa kina, ambayo kanisa linahitaji kwa maisha yake yanayoendelea, kuelewa Biblia kwa kina kunahitaji juhudi halisi na nia halisi. Na ni juhudi na nia ambayo ina thamani kubwa, kama ninavyosema, kwa sababu ya umuhimu wa Biblia kwa Wakristo na kwa kanisa la Kikristo. Dhana ya pili inayofanya kazi ni kwamba wahudumu wote Wakristo ni wafasiri wa Biblia kitaaluma.

Sasa, kwa kusema kitaaluma, simaanishi kujitenga au kwamba hii ni kazi tu. Lakini kwa kusema kitaaluma, tunamaanisha kwamba hii ndiyo kiini cha wito wao, cha kile wanachofanya. Ndiyo kiini cha wito wetu.

Sisi ni wafasiri wa Biblia kitaaluma. Kama wewe ni mchungaji, wewe ndiye mamlaka ya Biblia, mfasiri wa Biblia katika makazi, hata kama, kwa namna fulani, wewe ndiye mwanatheolojia katika makazi. Mungu amekupa jukumu la kuwaongoza watu wako katika kujifunza Biblia na kuelewa Biblia, kuwasaidia, kwa kweli, kuelewa Biblia wenyewe na kuitumia Biblia kwao wenyewe, kuwasaidia katika mchakato wa kuruhusu Biblia iumbe na kuwaunda kama Mungu anavyotaka.

Tena, hii inaelekeza , kwa kweli, kwenye umuhimu wa wahudumu wa kibiblia na sehemu ya maandalizi ya watu kwa ajili ya huduma ya Kikristo ya kujifunza Biblia yenyewe. PT Forsyth alikuwa mwanatheolojia mkubwa wa Uingereza mwanzoni, miaka ya mapema ya karne ya 20, ambaye alisema kwa umaarufu kwamba huduma ya Kikristo lazima iwe bibliokrasia . Hiyo ni kusema, ni jumuiya ya Maandiko Matakatifu, jumuiya ambayo imeundwa na Maandiko Matakatifu, na kwamba wahudumu Wakristo lazima, na elimu ya wahudumu Wakristo, iwe ya kibiblio, ijikite kwenye Biblia, na kwenye tafsiri ya Biblia.

Dhana ya tatu inayofanya kazi ni kwamba tafsiri ya Biblia ni msingi kwa huduma zote na kwa taaluma zote za kitheolojia, ambayo kwa kweli ni njia nyingine ya kusema kwamba ni muhimu kwa huduma zote za Kikristo, lakini inaenda mbali kidogo zaidi ya hayo katika suala la kuhusisha kujifunza Biblia na mambo mengine ambayo wachungaji hushughulika nayo. Wachungaji, bila shaka, wanahitaji kuwa na uzoefu na wanahitaji kuwa na utaalumu katika maeneo mbalimbali, ni wazi katika theolojia. Lakini tunaamini kwamba Biblia ni msingi wa theolojia, kwamba theolojia yote ya Kikristo ni suala la kujaribu kuelewa Biblia ili kupanga mafundisho ya Biblia kwa njia zinazotusaidia kupata maana bora zaidi ya imani ya Kikristo kwetu wenyewe katika hali zetu za kiakili, hali zetu za kiakili, na kadhalika.

Bila shaka, huduma zote za Kikristo, angalau huduma ya kichungaji, zina wasiwasi fulani kuhusu mambo kama ushauri nasaha. Tena, tunaamini kwamba ushauri nasaha unapaswa kulenga Biblia na kwamba lazima ufanyike kutokana na msingi wa Maandiko. Angalau katika ulimwengu wa Magharibi, ushauri mwingi wa Kikristo unahusisha kutumia dhana za kidunia, zisizo za Kikristo, na katika baadhi ya matukio kinyume na Ukristo na kisha kuzibatiza kwa upole, yaani, kuziweka kama za Kikristo, na kisha kuziweka kama ushauri nasaha wa Kikristo au huduma ya kichungaji ya Kikristo.

Watu kadhaa, bila shaka, wasomi, wamepinga hili na wamehimiza kurudi kwenye Biblia kama kitovu, kama nguvu inayoongoza ya ushauri na kadhalika. Lakini dhana ya nne inayofanya kazi inakamilisha aina ya tatu. Kwa upande mwingine, tafsiri ya Biblia inafahamishwa na kutajirishwa na uzoefu na ufahamu wote wa kweli kutoka kwa nidhamu yoyote inayokuja.

Ili isiwe suala la kusema kwamba kujifunza Biblia hakuhusiani na taaluma zingine au uzoefu tunaouleta. Kwa kweli, moja ya msisitizo wa watu wa mwanzo wa kujifunza Biblia kwa kufata neno kama William Rennie Harper na WW White ilikuwa wazo zima la maarifa kamili. Waliamini kwamba maarifa yote duniani yanahusiana na maarifa mengine yote duniani.

Na kwa hivyo, uelewa au maarifa ni ulimwengu mpana sana, na mtu anaweza kuingia wakati wowote. Wakati wowote mtu anapoingia katika ulimwengu huu wa maarifa, utaathiri vipengele vingine vya maarifa ili uelewa wa Biblia uhusiane na ukweli popote unapokatikana kote ulimwenguni. Kwa hivyo Biblia inaeleza taaluma zingine, maeneo mengine au vipengele vya ukweli, lakini vipengele hivi vingine vya ukweli pia vinaeleza usomaji wetu wa Biblia.

Kisha tunaendelea na dhana nyingine, na hiyo ni kwamba kuna uhusiano usioweza kutengwa, yaani, usioepukika, kati ya mamlaka ya Biblia na suala la njia sahihi ya tafsiri yake. Sasa, hii inahusiana sana na wazo kwamba mamlaka ya kibiblia, mamlaka ya Biblia, mamlaka kuu ya Biblia kanisani, si ya balagha, si ya imani, lakini inafanya kazi. Jambo muhimu zaidi si kile tunachosema tunaamini kuhusu mamlaka ya Biblia.

Sio kanuni za imani tunazotamka kuhusu mamlaka ya Biblia, na si kusema kwamba hilo si muhimu. Hilo lina umuhimu wake. Lakini kile tunachoamini kweli kuhusu mamlaka ya Biblia lazima kielezwe kwa utendaji kazi kulingana na kile tunachofanya.

Mtu, tuseme mchungaji au mhubiri, anaweza kusema kwa msisitizo na kwa ukamilifu zaidi, na mtu anaweza hata kusema mawazo makali, kuhusu mamlaka ya Biblia, akizungumzia kutofanya makosa kwa maneno na kwa ujumla au kama hayo. Lakini ikiwa mtu huyo katika kuhubiri hayuko makini kutangaza maandishi ya Biblia, ujumbe wa Biblia ikiwa mtu huyo katika huduma yake hatumii muda katika Biblia, hafanyi

kujifunza Biblia kuwa muhimu sana katika huduma yake, ikiwa mtu huyo anachukua kifungu kama msingi wa mahubiri na kisha anahubiri mahubiri ambayo hayana uhusiano wowote na kifungu hicho, au labda hata yanapingana na kifungu hicho, basi mtu lazima aseme kwamba kwa vitendo, kwa kweli, haijalishi mtu huyo anaweza kusema nini kuhusu mamlaka ya Biblia, kwa upande wa kile anachoamini kuhusu mamlaka ya Biblia, hiyo haileti tofauti katika maisha ya mtu huyo au katika huduma ya mtu huyo. Hapana, kuamini mamlaka kuu ya Biblia kunamaanisha kujisalimisha kwa ujumbe wa maandishi, ambayo ina maana umuhimu wa kuthibitisha ujumbe.

Ikiwa mtu anaamini katika mamlaka ya Biblia, kwa kweli anathibitisha, akikubali wazo kwamba ujumbe wa Biblia ndio jambo muhimu zaidi duniani na ni matokeo muhimu ya imani hiyo, ni imani kwamba lazima tufanye kila tuwezalo. Hatujizuii hata kidogo katika suala la juhudi yoyote, katika suala la kuthibitisha kwa usahihi iwezekanavyo ujumbe wa Biblia, na hiyo ndiyo njia. Mchakato wa kuthibitisha ujumbe wa Biblia ni njia ya kujifunza Biblia.

Kama ninavyosema, hii inaelekeza kwenye umuhimu wa mbinu sahihi katika tafsiri ya Biblia. Matokeo ya msisitizo juu ya mamlaka ya mwisho ya Biblia ni msisitizo juu ya umuhimu wa kutafakari kwa uzito, kuchukua kwa uzito mchakato au njia ambayo tunathibitisha ujumbe wa Biblia kutoka kwa maandishi. Dhana ya sita inayofanya kazi ni kwamba njia ya kujifunza Biblia inapaswa kuendana na asili ya Biblia yenyewe.

Hili ni muhimu sana kwa mbinu ya kujifunza kwa kufata neno. Mbinu ya kujifunza kwa kufata neno husisitiza kutafakari, kuzingatia kwa makini, mbinu ya kujifunza Biblia. Lakini pia, katika mchakato au tunapofikiria kuhusu mbinu ya kujifunza Biblia, tunahitaji kuhakikisha kwamba mbinu tunayoifuata inalingana na asili ya maandishi ya Biblia yenyewe, ili asili ya Biblia ituamulie njia bora ya kujifunza.

Sasa, kuna sifa kuu tatu au pana kwa asili ya Biblia. Biblia ni ya kihistoria, ni ya fasihi, na ni ya kitheolojia. Ni ya kihistoria kwa upande wa marejeleo yake ya msingi.

Biblia, kwa kweli, ni Biblia inayohusika kwani wasomi na hata wasomaji Wakristo kwa ujumla wanazidi kuelewa, una kile kinachoitwa, kile ambacho mara nyingi huitwa simulizi ya meta katika Biblia. Kwa kweli, sidhani kama hilo ndilo neno sahihi zaidi la kutumia kwa sababu simulizi ya meta inamaanisha simulizi pamoja. Wanachomaanisha hasa ni simulizi kubwa.

Hiyo ni kusema, kuna simulizi kubwa, simulizi ya kihistoria, hadithi iliyo nyuma ya ukamilifu wa Biblia, na ambayo kwa kweli inaipa Biblia kwa sehemu umoja wake. Kuanzia mwanzo wa uumbaji, ambao bila shaka tunao hapo katika Mwanzo 1 hadi 3, lakini si hapo tu, hadi mwisho wa dunia kama tunavyoujua, ulimwengu kama tunavyoujua, ukamilifu, ambao bila shaka unaelezewa kama unavyotokea mwishoni mwa Ufunuo, kitabu cha Ufunuo, lakini si hapo tu, kuanzia mwanzo hadi mwisho, una simulizi hii kubwa, hadithi hii. Kwa kweli ni ya kihistoria.

Ni hadithi ya hasa jinsi Mungu alivyoshughulika na watu wake Israeli. Ni wazi kwamba sehemu za awali za Mwanzo zinahusiana na historia ya kabla ya Israeli, lakini jinsi Mungu alivyoshughulika na watu wake, ambayo huanza hata kabla ya Israeli, lakini bila shaka inalenga Israeli kuanzia Mwanzo 12 angalau na kuendelea, hadi kilele chake katika Yesu Kristo na watu wake. Ni ya kihistoria kwa upande wa marejeleo yake ya msingi.

Pia ni ya kihistoria kwa kuwa Mungu alijifunua kwa watu, watu wa kihistoria, katika nyakati maalum, na vitabu vya Biblia ambavyo tunavyo, ni wazi kabisa, vina historia yao wenyewe. Vilitolewa na watu fulani wa kihistoria katika nyakati fulani katika historia iliyopita na kwa watu wengine katika historia iliyopita ili kushughulikia aina za matatizo na aina za changamoto ambazo watu hawa walikuwa wakipitia. Kwa hivyo, ikiwa mtu atajifunza Biblia kulingana na asili yake, lazima azingatie vipengele hivyo vya uthabiti wake wa kihistoria kwa uzito.

Usipofanya hivyo, hujifunzi Biblia kulingana na asili yake yenyewe. Huruhusu Biblia yenyewe iamue jinsi inavyopaswa kusomwa, jambo ambalo linarudi kwenye dhana ya mamlaka ya kibiblia. Hili ni jambo moja, kwa kweli, la usemi wa mamlaka ya Maandiko.

Sehemu ya kile kinachohusika katika mamlaka ya Maandiko ni kuruhusu asili ya maandishi ya Biblia kuamua jinsi tunavyopaswa kuyasoma. Lakini Biblia si ya kihistoria tu, bali pia, bila shaka, ni ya kifasihi. Hii ni, ikiwa ni ya kihistoria kwa upande wa marejeleo yake ya msingi, ni ya kifasihi kwa upande wa mtindo wake wa msingi.

Hiyo ni kusema, inatujia kama fasihi, kama maandishi. Hiyo ina maana kwamba hatuwezi kuepuka kuzingatia maandishi katika mchakato wa kujifunza Biblia. Kwa kweli inahusisha kujifunza fasihi, kuelewa kinachohusika katika mawasiliano ya fasihi, na kuchukua uelewa wote ambao tunaweza kukusanya kuhusu kinachohusika katika mawasiliano ya fasihi na kuufanya ufasiri wa maandishi ya Biblia uendane na hilo.

Kama utakavyoona, tutaona mbinu ya kujifunza Biblia kwa kufata neno kwa neno inachukua mbinu ya fasihi kwa uzito. Na kweli, kama utakavyoona, mbinu ya kufata neno kwa neno kwa kweli ni mbinu inayozingatia maandishi. Sio ya maandishi pekee.

Tumezungumzia tu historia, ambayo inahusisha utafiti wa kihistoria. Kwa hivyo, si ya maandishi pekee, bali inalenga maandishi. Na hatuombe msamaha kwa hilo kwa sababu ya kile tunachosema, na hiyo ni kwamba tunaamini ni dhahiri kabisa kwamba Biblia, kwa upande wa mtindo wake mkuu, ni fasihi ya fasihi na kwa hivyo, lazima ijifunze ipasavyo.

Biblia pia ni ya kitheolojia kulingana na kusudi lake kuu. Kusudi kuu la Biblia, kuanzia mwanzo hadi mwisho, ni la kitheolojia. Tunaamini kwamba jambo kuu la Biblia, kila kitabu cha Biblia, kinachohusika zaidi ni Mungu.

Sasa, hili liko wazi zaidi katika baadhi ya sehemu za Biblia kuliko katika sehemu zingine za Biblia. Nadhani ni wazi kwamba ndivyo ilivyo kwa sehemu kubwa ya Biblia. Ikiwa una mwelekeo wa kukosoa, na natumai unafanya hivyo, fikiria kwa makini kuhusu ninachosema na uamue kama unafikiri ni kweli au la, sawa au la.

Kwa mfano, kuwa na kitabu kama Wimbo wa Sulemani, ambapo msisitizo, isipokuwa mtu akitafsiri kwa njia ya mfano, ambayo nadhani sio njia bora ya kufanya hivyo, kulingana na nia yake, kusudi lake linaonekana kuwa sherehe ya upendo wa kibinadamu, wa upendo kati ya mwanamume na mwanamke. Mtu anaweza hata kusema mapenzi ya ngono, mapenzi ya ngono, na kadhalika. Hata hivyo, hata pale, ni kutoka kwa mtazamo wa Mungu, kutoka kwa mtazamo wa kimungu.

Na kuna hisia kwamba hata katika Wimbo Ulio Bora, uzoefu na usemi wa ujinsia wa mwanadamu ni sehemu ya sherehe ya Mungu katika uumbaji Wake. Na, bila shaka, katika kitabu cha Esta, una kitabu kimoja ambapo Mungu hatajwi waziwazi, lakini hakuna shaka, bila shaka, kwamba unaweza kuona mkono wa Mungu hapo. Kwa kweli, kile ulicho nacho, nadhani, ni kurudi kwenye tabia ya Biblia, mbinu ya kifasihi ambayo kulingana nayo marejeleo ya msingi ya kuwa Mungu hapo yanaonyeshwa kwa usahihi kupitia au kuwasilishwa kwa usahihi kupitia kutokuwepo au kuachwa kwa marejeleo yoyote dhahiri.

Ukweli kwamba Mungu lazima aelezwe kutoka kwa maandishi unaonyesha umuhimu wa Mungu katika kitabu hiki, ambapo Mungu hatajwi mahususi. Sasa, sababu moja kwa nini nataka kusisitiza tabia ya kitheolojia ya Biblia na jinsi hiyo inavyoathiri tafsiri yake ni kwamba, angalau katika ulimwengu wa Magharibi, na ninajua kwamba wengi wenu hamko katika ulimwengu wa Magharibi, lakini tunapaswa kuwa wa kweli na kuelewa kwamba mawazo katika sehemu moja ya dunia, katika aina ya kijiji cha kimataifa tunachoishi sasa, lazima yapate njia yake na kuathiri mawazo katika sehemu zingine za dunia. Na nadhani ni suala la uhalisia tu kuelewa kwamba mawazo yanayoibuka katika chuo kikuu huko Magharibi, haswa, huwa yanachuja kote ulimwenguni ili hata kama hauko Magharibi, upate uzoefu wa baadhi ya mawazo haya.

Lakini katika miaka kadhaa iliyopita, kumekuwa na msisitizo katika baadhi ya duru kuhusu jamii za wakalimani. Wazo ni kwamba sote tunatoka katika jamii fulani. Na jamii tunayotoka, tunayoiwakilisha, ambayo tumelelewa ndani yake, huamua hasa dhana tunazokuja nazo kwenye Biblia, huamua hasa maswali tunayozungumzia kuhusu Biblia, na kwa hivyo huamua kimsingi uelewa wetu wa Biblia.

Baadhi ya wasomi, kwa kweli, wamefikia hatua ya kusema kwamba jumuiya za wakalimani haziwezi kuzungumza. Kwa sababu mimi nawakilisha jumuiya moja ya wakalimani na wewe unawakilisha jumuiya nyingine ya wakalimani, nina ajenda tofauti sana linapokuja suala la kujifunza Biblia kiasi kwamba siwezi kuzungumza nanyi au kuzungumza nanyi kwa njia yoyote yenye maana kuhusu maana ya Biblia kwa sababu mna ajenda tofauti sana. Na Biblia itamaanisha kitu tofauti kwako kuliko inavyomaanisha kwangu na wengine kama hao.

Na hili kweli, na hili, lakini hata wale ambao hawafiki mbali watasema kwamba kwa kiasi fulani, jumuiya tunayotoka huamua maswali tunayozungumzia kuhusu Biblia na majibu tunayopata. Kwa maneno mengine, huamua tafsiri yetu na uelewa wetu wa Maandiko. Na kuna ukweli fulani, bila shaka, kuhusu hilo.

Na kwa hivyo, kuna jamii za wakalimani ambao watakuja kwenye Biblia kimsingi, tuseme, kutokana na aina ya ujenzi mpya wa kihistoria, kusudi, au mwelekeo. Hii imekuwa hivyo, angalau, kwa usomi muhimu sana wa kibiblia katika karne chache zilizopita. Jumuiya ya tafsiri ya usomi wa kibiblia katika karne chache zilizopita imekuwa ikilenga ujenzi mpya wa kihistoria.

Ni nini hasa kilichotokea? Je, tunaweza kujenga upya matukio haya? Mara nyingi, masomo ya kihistoria ya Yesu yanahusisha aina hii ya kitu, aina ya kuja kwenye Biblia kwa lengo la kusema, sawa, hebu tupate kutoka kwa somo letu la Biblia ujenzi upya wa matukio kama yalivyotokea. Na kwa hivyo, yanaelekea upande huo. Huo ndio mwelekeo.

Inawezekana pia kuikaribia Biblia kutoka kwa kile kinachoitwa mbinu ya historia ya dini, ambayo husoma, tuseme, Agano Jipya, ili kufikia uelewa wa mienendo ya kijamii na kiakili ya Ukristo unaoibuka kwa lengo la kulinganisha Ukristo unaoibuka, Ukristo wa mapema, na dini zingine kubwa za ulimwengu. Kusudi ni, kwa kweli, kufikia ufahamu au uelewa wa asili ya kidini ya ubinadamu. Je, utafiti wa kuibuka kwa Ukristo wa mapema tunaoupata kutoka Agano Jipya unawezaje kuhusisha kuibuka kwa Ubuddha, Uhindu, Uislamu, na dini zingine kubwa za ulimwengu ili tuangalie haya yote pamoja na kisha kupata aina fulani ya uelewa kuhusu tabia ya kidini ya ubinadamu? Kwa miaka kadhaa, nilikuwa mwenyekiti mwenza wa Kundi la Mathayo katika Jumuiya ya Fasihi ya Biblia hapa Amerika Kaskazini, na tulikuwa na karatasi mwaka mmoja katika Kundi la Mathayo kuhusu uelewa wa Jungian wa Injili ya Mathayo.

Kwa hivyo, tunamaanisha Carl Jung, JUNG, mwanasaikolojia mkuu. Na labda hutashangaa kujua kwamba tulikuja na uelewa bora zaidi wa saikolojia na nadharia za kisaikolojia za Carl Jung kuliko tulivyoelewa maandishi ya Injili ya Mathayo. Lakini tena, inawezekana kuwa sehemu ya jamii inayoikaribia Biblia kwa mtazamo huo.

Jambo tunalotaka kusisitiza hapa ni kwamba tunafanya kazi pia kutoka kwa jumuiya ya tafsiri. Na jumuiya yetu ya tafsiri ni kanisa. Na hiyo ina maana kwamba lengo tulilionalo ni la kitheolojia.

Tunaikaribia Biblia kwa swali, Mungu anajifunua je kwetu kupitia maandiko haya? Tunawezaje kukutana na si tu nafsi ya Mungu bali pia njia za Mungu, mapenzi ya Mungu, na ukweli wa Mungu kupitia maandiko haya? Huo ndio mkakati wa usomaji ambao ni wa jumuiya ya tafsiri ambayo ni kanisa. Sasa, ninaharakisha kuongeza, ingawa, katika hukumu yetu, kitheolojia, mbinu hii ya kitheolojia na kikanisa, yaani, kile ambacho Mungu anawaambia watu wake kupitia maandiko haya, kinapatana zaidi na, kinapatana vyema na, asili na kusudi la Biblia yenyewe kuliko mbinu hizi zingine ambazo ni za jumuiya zingine za tafsiri kwa sababu Biblia inaonekana, kwa upande wa tabia yake muhimu, kuwa ya kitheolojia.

Kama ninavyosema, wasiwasi mkuu wa vitabu hivi vyote, na kwa wazi, karibu vyote, ni Mungu. Ni wazi kwamba vyote vilitokana na jumuiya ya imani, Israeli, na kanisa, na vyote vimeelekezwa kwa jumuiya ya imani, Israeli ya Agano la Kale, Wayahudi, na Agano Jipya, bila shaka, kanisa la Kikristo. Saba, utafiti wa kibiblia unahusisha, kwa kweli, kazi mbili za tafsiri na matumizi, na tafsiri hutangulia na kuamua matumizi.

Hii inatokana na dhana kwamba Biblia ina vipengele viwili. Ina umuhimu wa asili, maana ya asili, yaani, ujumbe ambao waandishi walitaka kuwaeleza hadhira yao, lakini pia ina maana endelevu. Sasa, jambo moja ambalo, ukweli mmoja unaowagusa wasomaji wa Biblia, labda wazi zaidi kuliko mwingine wowote, ni hisia ya mwandishi, yaani, maana ya kushughulikiwa.

Lakini tunatambua mambo mawili mara moja tunapopata hisia hiyo ya kushughulikiwa tunaposoma maandishi ya Biblia. Jambo la kwanza ni kwamba, mwanzoni, wale wanaoshughulikiwa hawakuwa sisi, kwamba hatukuwa walengwa wa kwanza, hatukuwa walengwa wa awali, kwamba kuna hadhira hapa, wasomaji hapa, wanaopendekezwa na maandishi ambayo ni mtu tofauti na sisi wenyewe, ambao tuliishi kwa wakati tofauti, wakati huo huo, bila shaka, kama mwandishi aliyeandika maneno haya. Kwa hivyo, tunatambua basi kwamba kuna maana ya kihistoria ya zamani.

Huo si muundo wa kisasa, kama wengi leo wanavyojaribu kudai. Huo ni msingi wa usomaji. Huo ni aina ya majaribio, ambayo hutokana na uzoefu wa majaribio na maandishi.

Kwa hivyo basi, ili uweze kuichukulia Biblia kwa uzito, unapaswa pia kuichukulia kwa uzito mchakato wa kupata maana yake ya kihistoria. Kwa upande mwingine, hata hivyo, kuna hisia kwamba tunapopitia jambo hili la kushughulikiwa, katika ngazi moja, maandishi yanatuzungumzia sisi. Sio tu mambo ya kale.

Sio tu suala la maandishi kuwazungumzia watu wa zamani. Hilo ni kweli mwanzoni, lakini kuna aina ya umuhimu unaoendelea wa kile tunachosoma unaotonyesha kwamba tunawazungumzia pia. Kwamba hili lina umuhimu si tu, tuseme, kwa hadhira ya awali ya injili ya Mathayo au kwa kanisa la Kirumi ambalo Paulo aliliandikia waraka mkuu kwa Warumi, kwamba lina umuhimu na maana yake haijakamilika.

Haitumiki tu kwa ajili yao, lakini inaendelea kuwa na maana na umuhimu kwa kila kizazi kipya cha wasomaji, ikiwa ni pamoja na chetu. Na kwa hivyo, sehemu ya uzoefu wetu wa maandishi ya Biblia ni kwamba hayana tu maana ya kihistoria ya zamani bali pia maana ya kihistoria ya sasa, maana kwetu sisi wenyewe. Sasa, ni muhimu, bila shaka, mara tu tunapokubaliana kwamba una vipengele hivi vyote viwili vya maana katika maandishi, ni muhimu, ikiwa tutakuwa na tafakari ya kimbinu, kuchunguza uhusiano kati ya umuhimu wa kihistoria wa zamani na umuhimu wa kihistoria wa sasa wa maandiko.

Na kwa ujumla, ni imani yetu kwamba kazi ya kupata au kukumbatia, kukutana na umuhimu wa kihistoria uliopita inatangulia ile ya kubaini umuhimu wake wa kihistoria wa sasa, na kwamba umuhimu wa kihistoria wa sasa lazima uwe katika mwendelezo na, na ikiwezekana unapaswa kutoka, umuhimu wake wa kihistoria wa zamani. Vinginevyo, una mgawanyiko ndani ya maana ya maandishi yenyewe. Sio umoja.

Imegawanyika. Una maana mbili tofauti ambazo zimetengana, na kwa kweli, zinaweza kupingana. Lakini tunaamini kwamba ujumbe wa Biblia ni kamili, kwamba kile ambacho Mungu alikisema kupitia waandishi wake waliovuviwa, alitaka kuwasilisha kwa hadhira ya awali, kinasimama katika mwendelezo na, si kitu tofauti na, bali ni katika mwendelezo na kile anachotaka kutuambia leo.

Kwa bahati mbaya, hakungekuwa na, kwa kiwango cha vitendo tu, hakungekuwa na njia ya kuwa na aina ya kujiamini katika maana ya kihistoria ya sasa, yaani, maana ya matumizi ya maandishi, kama hayangetegemea maana yake ya kihistoria ya zamani. Ukweli kwamba matumizi fulani yanaweza kutolewa ni dhahiri, waziwazi yanayotokana na kile ambacho waandishi walikusudia kusema kwa hadhira yao ya awali, hutupa ujasiri, na hutupa uhakika wa msingi imara wa matumizi tunayopata kutoka kwa Biblia. Sasa, tumeenda kama saa moja hapa, na kwa hivyo ni kweli kwamba tuna tatu zaidi za kuzungumzia, lakini hakuna ubaya wa kusimama hapa, kupumua, kumaliza hili, na kisha kurudi, na tutakaporudi, tutazungumzia zaidi, hasa kile kinachohusika katika mbinu ya kufata, na kuanza kuzungumzia mchakato maalum ambao tunaweza kutumia kwenye maandishi, ambao utaruhusu maandishi kwa njia bora zaidi kuzungumza nasi yenyewe kwa masharti yake.

Huyu ni Dkt. David Bauer akifundisha kuhusu Ujifunzaji wa Biblia kwa Kufata Neno. Huu ni kipindi cha 1, Utangulizi, Kufata Neno kwa Kufuata Neno dhidi ya Kutoa Neno

kwa Kupunguza.